



## Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Niende Afdeling)

5. november 2014\*

»Statsstøtte — støtte til oprettelse af den seneste generation af bredbåndsnetværk i regionen Cornwall og Isles of Scilly — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — annulationssøgsmål — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — søgsmålskompetence — de interesserede parter processuelle rettigheder — delvis afvisning — ingen tvivl, der kan begrunde indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure«

I sag T-362/10,

**Vtesse Networks Ltd**, Hertford (Det Forenede Kongerige), ved H. Mercer, QC,

sagsøger,

mod

**Europa-Kommissionen** ved B. Stromsky og L. Armati, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

**Republikken Polen** først ved M. Szpunar og B. Majczyna, derefter ved B. Majczyna, som befuldmægtigede,

af

**Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland** først ved S. Behzadi-Spencer og L. Seeboruth, derefter ved L. Seeboruth, J. Beeko og L. Christie, som befuldmægtigede, først bistået af barrister K. Bacon, derefter af barrister S. Lee,

og af

**British Telecommunications plc**, London (Det Forenede Kongerige), først ved advokaterne M. Nissen og J. Gutiérrez Gisbert, derefter ved advokaterne M. Nissen og G. van de Walle de Ghelcke og endelig ved advokaterne van de G. Walle de Ghelcke og J. Rivas Andrés og barrister J. Holmes,

intervenienter,

\* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 3204 af 12. maj 2010, hvorved støtteforanstaltningen »Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband« om tildeling af støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til oprettelse af den seneste generation af bredbåndsnetværk i regionen Cornwall og Isles of Scilly blev erklæret forenelig med artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF (statsstøtte N 461/2009 – Det Forenede Kongerige),

har

RET TEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, G. Berardis, og dommerne O. Czúcz og A. Popescu (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. juli 2014,

afsagt følgende

## Dom

### Sagens baggrund

- 1 Sagsøgeren, Vtesse Networks Ltd, er en telekommunikationsoperatør, som leverer anvendelse af højkapacitetskredsløb, hovedsageligt til store virksomheder. Eftersom sagsøgeren ikke ejer sit eget netværk af højkapacitetskredsløb, lejer selskabet dem hos andre telekommunikationsoperatører. Dette udbud supplerer sagsøgeren med opførelse af ledningsnetværk efter mål.
- 2 British Telecommunications plc (herefter »BT«) som er den oprindelige telekommunikationsoperatør i Det Forenede Kongerige, var, inden selskabet blev privatiseret, en offentlig virksomhed under navnet British Telecom. BT udbyder en bred vifte af tjenester i telekommunikationssektoren, herunder leje af højkapacitetskredsløb.

### *Den administrative procedure*

- 3 Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland anmeldte sin hensigt om at tildele statsstøtte til oprettelse af næste generation af bredbåndsnetværk, såkaldte NGA-net, i regionen Cornwall og Isles of Scilly (herefter »den anmeldte foranstaltning«). Anmeldelsen blev registreret den 29. juli 2009 hos Europa-Kommissionen, som modtog supplerende oplysninger fra Det Forenede Kongeriges myndigheder den 28. september 2009.
- 4 Den 21. oktober 2009 registrerede Kommissionen en klage indgivet af sagsøgeren vedrørende den anmeldte foranstaltning.
- 5 Af sagsakterne fremgår følgende:
  - Klagen blev den 23. oktober 2009 oversendt til Det Forenede Kongeriges myndigheder, som fremsatte deres bemærkninger hertil den 23. november 2009.
  - Sagsøgerens supplerende oplysninger fremsendt den 9. november 2009 blev den 19. november 2009 oversendt til Det Forenede Kongeriges myndigheder, der fremsatte deres bemærkninger hertil den 4. december 2009.

- Ved skrivelse af 28. januar 2010 anmodede Kommissionen Det Forenede Kongeriges myndigheder om afklaringer, hvilken skrivelse disse myndigheder besvarede ved skrivelse af 3. marts 2010.
- Et sidste dokument fra sagsøgeren, indgivet den 16. marts 2010, blev ikke oversendt til Det Forenede Kongeriges myndigheder, idet Kommissionen fandt, at dette dokument ikke krævede bemærkninger, eftersom de pågældende oplysninger vedrørte en anden klage indgivet af sagsøgeren.

#### *Den anfægtede afgørelse*

- 6 Den 12. maj 2010 vedtog Kommissionen uden at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF afgørelse K(2010) 3204, hvorved den anmeldte foranstaltning blev erklæret forenelig med det indre marked (herefter »den anfægtede afgørelse«).
- 7 I 23.-25. betragtning til den anfægtede afgørelse beskrives den udbudsprocedure, som blev indledt for at udpege den operatør, der skulle modtage offentlig finansiering til oprettelsen af NGA-nettet i regionen Cornwall og Isles of Scilly. Det fremgår af nævnte 23. betragtning, at statsstøtten skulle tildeles på grundlag af en udbudsprocedure i henhold til proceduren med konkurrencepræget dialog fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).
- 8 Det fremgår af 25. betragtning til den anfægtede afgørelse, at de interesserede parter i medfør af udbudsbekendtgørelsen offentliggjort den 17. marts 2009 skulle udfylde et spørgeskema om prækvalificering, som gav mulighed for at foretage en indledende vurdering af de bydende virksomheder. Efter gennemgangen af disse spørgeskemaer om prækvalificering blev fem tilbudsgivere inviteret til at deltage i udbuddet. To blev afvist, og en trak sit bud tilbage. Den 28. august 2009 fik de to deltagere, som fortsat var med i proceduren med konkurrencepræget dialog, nemlig BT og Babcock-konsortiet, som sagsøgeren var en del af, tilsendt en opfordring til at afgive et endeligt bud. Den 18. september 2009 oplyste Babcock-konsortiet, at det ikke ville fremsætte et endeligt bud. BT's endelige bud blev modtaget den 16. oktober 2009. Der blev foretaget en formel vurdering af budet i overensstemmelse med den fastsatte procedure og de fastsatte objektive kriterier, og man anbefalede projektets strategiske forvaltningsudvalg, at BT skulle være den udvalgte tilbudsgiver.
- 9 Kommissionen redegjorde herefter for forskellige punkter, som sagsøgeren havde rejst i sin klage (38.-43. betragtning til den anfægtede afgørelse) og indholdet af de bemærkninger, som Det Forenede Kongeriges myndigheder havde fremsat vedrørende denne klage (44.-49. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 10 Efter at have sikret sig, at den anmeldte foranstaltning rent faktisk indeholdt statsstøtteelementer (50.-57. betragtning til den anfægtede afgørelse), vurderede Kommissionen, om den var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF som fortolket i betragtning af EF-retningslinjerne for statsstøttereglerne anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet (EUT 2009 C 235, s. 7, herefter »retningslinjerne«). I henhold til retningslinjerne undersøgte Kommissionen denne foranstaltningens formål (60.-63. betragtning til den anfægtede afgørelse), foranstaltningens art i lyset af dette formål og de konkurrencefordrejninger eller den påvirkning af samhandelen, som den kunne medføre (64.-70. betragtning til den anfægtede afgørelse). Kommissionen konkluderede, at kriterierne fastsat i retningslinjerne på bredbåndsområdet i det foreliggende tilfælde var opfyldt, og at den anmeldte foranstaltning således var forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF (71. og 72. betragtning til den anfægtede afgørelse).

## Retsforhandlinger og parternes påstande

- 11 Sagsøgeren har anlagt nærværende sag ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 27. august 2010.
- 12 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor af BT den 25. november 2010 og af Republikken Polen og Det Forenede Kongerige den 13. december 2010 har disse fremsat begæring om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande.
- 13 Ved kendelse af 18. januar 2011 vedrørende Republikken Polen og Det Forenede Kongerige og kendelse af 25. januar 2011 vedrørende BT har formanden for Rettens Anden Afdeling efterkommet interventionsbegæringerne.
- 14 Den 29. marts 2011 har BT indgivet sit interventionsindlæg. Den 31. marts 2011 har Republikken Polen og Det Forenede Kongerige indgivet deres interventionsindlæg.
- 15 Ved skrivelse af 6. juni 2011 har sagsøgeren anmodet Retten om at fastsætte en ny frist for at indgive replik eller i mangel heraf at vedtage en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64, stk. 4, i Rettens procesreglement for at give sagsøgeren mulighed for at indgive en sådan replik. Retten har afvist anmodningen om forlængelse af fristen den 1. juli 2011. Hvad angår begæringen om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse fandt Retten efter at have hørt parterne om denne anmodning, at den ikke skulle tiltrædes.
- 16 Den 8. juli 2011 har sagsøgeren fremsat sine bemærkninger til interventionsindlæggene indgivet af BT, Republikken Polen og Det Forenede Kongerige.
- 17 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Niende Afdeling, som nærværende sag derfor er blevet henvist til.
- 18 Som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til Rettens procesreglements artikel 64 har Retten (Niende Afdeling) anmodet parterne om at besvare visse skriftlige spørgsmål og at fremlægge flere dokumenter. Parterne har efterkommet disse anmodninger.
- 19 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
  - Sagen antages til realitetsbehandling.
  - Den anfægtede afgørelses punkt 72 annulleres.
  - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 20 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
  - Frifindelse, idet søgsmålet delvist ikke kan antages til realitetsbehandling og under alle omstændigheder savner grundlag.
  - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 21 BT har til støtte for Kommissionens påstande nedlagt følgende påstande:
  - Sagen afvises ex officio.
  - Subsidiært frifindelse, idet søgsmålet delvist ikke kan antages til realitetsbehandling og under alle omstændigheder savner grundlag.

- Sagsøgeren tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger, herunder de af BT afholdte omkostninger.
- 22 Republikken Polen har til støtte for Kommissionens påstande nedlagt følgende påstande:
- Kommissionen frifindes, idet søgsmålet er uden genstand.
  - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 23 Det Forenede Kongerige har til støtte for Kommissionens påstande nedlagt følgende påstande:
- Kommissionen frifindes.
  - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

### **Retlige bemærkninger**

- 24 Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremsat tre anbringender om for det første en åbenbar urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, for det andet manglende anvendelse eller tilsidesættelse af artikel 102 TEUF og for det tredje en tilsidesættelse af retten til forsvar.

#### *Formaliteten*

- 25 Som led i dette søgsmål bestrides, at sagen kan antages til realitetsbehandling, henset til de krav, der er fastsat i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c). Det er ligeledes blevet bestridt, at sagsøgeren har søgsmålskompetence i forhold til anfægtelsen af den anfægtede afgørelse.
- Stævningens overensstemmelse med procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c)
- 26 Kommissionen har i sit svarskrift og under retsmødet gjort gældende, at i henhold til procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), skal det andet anbringende afvises. Sagsøgeren har nemlig ikke præciseret rækkevidden af sit søgsmål hvad angår dette anbringende. Endvidere er hverken de faktiske eller retlige forhold, som sagsøgeren støtter sig på, klart anført.
- 27 BT har gjort gældende, at den af Kommissionen rejste formalitetsindsigelse vedrørende det andet anbringende ex officio skal udvides til at gælde for hele stævningen. BT har i sit svarskrift anført, at selv om Kommissionen har besvaret størstedelen af de punkter, der er fremført i stævningen, skyldes det i væsentligt omfang dens forudgående kendskab til sagens faktiske omstændigheder i den administrative procedure og en »spekulativ« fortolkning af de af sagsøgeren fremsatte anbringender. Det forholder sig ikke desto mindre således, at Retten efter BT's opfattelse ikke kan udøve sin retslige prøvelse alene på grundlag af de oplysninger, der er fremlagt i stævningen.
- 28 Det bemærkes i den forbindelse, at en stævning ifølge artikel 21, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, der i medfør af samme statuts artikel 53, stk. 1, og artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement finder anvendelse på Retten, skal angive søgsmålets genstand og indeholde en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.
- 29 Disse angivelser skal være tilstrækkeligt klare og præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og Retten i givet fald på det således foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen. Det er af retssikkerheds- og retsplejehensyn en forudsætning for, at et søgsmål kan antages til realitetsbehandling, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, fremgår af selve stævningen, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde

(Rettens kendelse af 28.4.1993, sag T-85/92, De Hoe mod Kommissionen, Sml. II, s. 523, præmis 20, Rettens dom af 29.1.1998, sag T-113/96, Dubois et Fils mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 125, præmis 29, og Rettens kendelse af 11.7.2005, sag T-294/04, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, Sml. II, s. 2719, præmis 23).

30 I dette tilfælde skal det foreliggende søgsmål ikke afvises, fordi det ikke opfylder kravene i henhold til artikel 21 i statuten for Domstolen og procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c). Selv om det er korrekt, at Kommissionen visse steder i sit svarskrift har skullet forholde sig til fortolkninger af sagsøgerens argumenter, hvoraf visse blev bekræftet af sagsøgeren i dennes bemærkninger af 8. juli 2011, bekræfter Kommissionens og intervenienternes detaljerede argumentation vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt søgsmålet er begrundet, at stævningen er tilstrækkelig klar og præcis til, at parterne nyttigt kan tilrettelægge deres forsvar.

31 Under alle omstændigheder, og for så vidt som klagepunkterne vedrørende procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), vedrører søgsmålets forskellige anbringenders antagelse til realitetsbehandling, undersøger Retten i givet fald disse klagepunkter som led i behandlingen af de forskellige anbringender.

Sagsøgerens søgsmålskompetence i forhold til anfægtelsen af den anfægtede afgørelse

32 Kommissionen og Republikken Polen har under den skriftlige forhandling ikke bestridt, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling på grund af en manglende søgsmålsinteresse. BT har derimod gjort gældende, at det første og det andet anbringende, som rejser tvivl om, hvorvidt den anfægtede afgørelse er begrundet, skal afvises, eftersom sagsøgeren ikke opfylder betingelserne fastsat i Domstolens praksis, og at de under alle omstændigheder er ubegrundede. Hvad angår det tredje anbringende om beskyttelsen af sagsøgerens processuelle rettigheder har BT gjort gældende, at dette ligeledes skal afvises, eftersom sagsøgeren ikke har fremlagt beviser til støtte for sin påstand om, at selskabet er en interesseret part som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF. Hvad angår Det Forenede Kongerige har det i sit interventionsindlæg alene udtrykt tvivl med hensyn til, om det første og det andet anbringende kan antages til realitetsbehandling, af de samme årsager som de af BT påberåbte.

33 Det bemærkes indledningsvis, at selv om intervenienterne ifølge artikel 40, stk. 4, i statuten for Domstolen, som i medfør af statuttens artikel 53 ligeledes finder anvendelse på Retten, ikke har ret til at fremsætte påstande, der ikke støtter de påstande, den støttede part har fremsat, skal Retten, når der er tale om en ufravigelig procesforudsætning, ifølge procesreglementets artikel 113 af egen drift efterprøve, om sagen skal afvises (jf. i denne retning Domstolens dom af 24.3.1993, sag C-313/90, CIRFS m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 1125, præmis 21-24).

34 Det skal i den forbindelse under alle omstændigheder bemærkes, at Kommissionen og Det Forenede Kongerige under retsmødet har anført, at de deler BT's synspunkt hvad angår den omstændighed, at sagsøgeren vedrørende det første og det andet anbringende ikke opfyldte betingelserne i henhold til Domstolens praksis, hvilket er noteret i retsmøderapporten.

35 I medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF kan »[e]nhver fysisk eller juridisk person indbringe klage med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til vedkommende, eller som berører denne umiddelbart og individuelt«.

36 Det følger af fast retspraksis, at andre personer end en afgørelses adressat kun kan gøre gældende, at de berøres individuelt af en afgørelse som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, hvis afgørelsen rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten

(Domstolens dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, Sml. 1954-1964, s. 411, org.ref.: Rec. s. 197, på s. 223, af 19.5.1993, sag C-198/91, Cook mod Kommissionen, Sml. I, s. 2487, præmis 20, og af 15.6.1993, sag C-225/91, Matra mod Kommissionen, Sml. I, s. 3203, præmis 14).

- 37 Dette vil bl.a. være gældende i tilfældet, hvor sagsøgerens stilling på markedet i væsentligt omfang påvirkes af den støtteforanstaltning, som den pågældende afgørelse vedrører (jf. Domstolens dom af 22.12.2008, sag C-487/06 P, British Aggregates mod Kommissionen, Sml. I, s. 10515, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis). Det påhviler følgelig sagsøgeren på relevant måde at oplyse grundene til, at Kommissionens afgørelse krænker virksomhedens retmæssige interesser ved i væsentligt omfang at påvirke dens stilling på det omhandlede marked (jf. i denne retning Domstolens dom af 22.11.2007, sag C-525/04 P, Spanien mod Lenzing, Sml. I, s. 9947, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 38 For så vidt angår fastlæggelsen af en væsentlig påvirkning af en virksomheds stilling på markedet bemærkes, at det fremgår af retspraksis, at den blotte omstændighed, at en retsakt er egnet til at øve en vis indflydelse på de på det relevante marked herskende konkurrenceforhold, og at den berørte virksomhed på en eller anden måde konkurrerede med retsaktens adressat, under alle omstændigheder ikke er tilstrækkeligt til, at den pågældende virksomhed kan betragtes som individuelt berørt af den pågældende retsakt (jf. dommen i sagen British Aggregates mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 37, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis, og Rettens kendelse af 4.5.2012, sag T-344/10, UPS Europe og United Parcel Service Deutschland mod Kommissionen, præmis 47).
- 39 En virksomhed kan således ikke alene påberåbe sig sin status som konkurrent i forhold til den støttemodtagende virksomhed, men skal desuden bevise, at den befinder sig i en faktisk situation, som individualiserer den på samme måde som adressaten for en sådan afgørelse (jf. dommen i sagen British Aggregates mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 37, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis, og kendelsen i sagen UPS Europe og United Parcel Service Deutschland mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 48).
- 40 Det skal i den forbindelse indledningsvis bemærkes, at godtgørelsen af en væsentlig skade på en konkurrents markedssituation således ikke kan begrænses til, om visse forhold, der indikerer en nedgang i virksomhedens kommercielle eller økonomiske formåen, er til stede (jf. dommen i sagen British Aggregates mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 37, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis, og kendelsen i sagen UPS Europe og United Parcel Service Deutschland mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 49).
- 41 Endvidere afhænger en væsentlig påvirkning af sagsøgerens markedssituation ikke direkte af størrelsen af den pågældende støtte, men af omfanget af den skade, som denne støtte kan påføre denne stilling. En sådan skade kan variere for støtte af en lignende størrelse på baggrund af kriterier såsom størrelsen af det berørte marked, støttens konkrete art, varigheden af den periode, hvorunder støtten er tildelt, om de påvirkede aktiviteter er sagsøgerens hoved- eller bivirksomhed, og sagsøgerens mulighed for at overkomme støttens negative virkning (jf. i denne retning kendelsen i sagen UPS Europe og United Parcel Service Deutschland mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 58).
- 42 Det skal endelig, uden at ovennævnte påvirkes, bemærkes, at når Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 108 TEUF] (EFT L 83, s. 1) om, at en støtte er forenelig med det indre marked, afslår den ligeledes implicit at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 (Domstolens dom af 24.1.2013, sag C-646/11 P, 3F mod Kommissionen, præmis 26). De interesserede parter, som i henhold til artikel 1, litra h), i forordning nr. 659/1999 er de personer, virksomheder eller sammenslutninger, hvis interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, dvs. navnlig konkurrerende virksomheder til støttemodtagerne, som er indrømmet garantier i forbindelse med den formelle undersøgelsesprocedure, kan kun opnå, at de respekteres, hvis de har adgang til at indbringe denne

afgørelse for EU's retsinstanser. På denne baggrund kan deres søgsmål kun tilsigte at beskytte de processuelle rettigheder, som tilkommer dem i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 (dommen i sagen British Aggregates mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 37, præmis 28).

- 43 I lyset af samtlige de bestemmelser og den retspraksis, der er omtalt ovenfor i præmis 35-42, finder Retten det passende først at undersøge spørgsmålet, om sagsøgerens konkurrencemæssige stilling blev væsentligt påvirket af den anmeldte foranstaltning, således at denne har søgsmålskompetence til at bestride, at den anfægtede afgørelse er begrundet, samt spørgsmålet, om sagsøgeren er en interesseret part som omhandlet i artikel 1, litra h), i forordning nr. 659/1999, således at selskabet har søgsmålskompetence med henblik på at beskytte sine processuelle rettigheder.
- 44 For det første skal det hvad angår spørgsmålet, om sagsøgeren er en interesseret part som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 1, litra h), i forordning nr. 659/1999, bemærkes, at BT har bestridt, at sagsøgeren kan anses for en interesseret part, eftersom selskabet ikke har fremlagt noget bevis herfor.
- 45 Det er ganske vist rigtigt, at sagsøgeren reelt ikke har fremlagt beviser for, at selskabet er en interesseret part, i den del af stævningen, der vedrører søgsmålets antagelse til realitetsbehandling i henhold til artikel 263 TEUF.
- 46 Det forholder sig ikke desto mindre således, at sagsøgeren, uden at det anfægtes af de andre parter, har anført, dels at selskabet var en specialiseret leverandør af telekommunikationstjenester, som i det væsentlige tilbød detailleje af højkapacitetskredsløb med optisk fiber til store virksomheder, som ønskede at forbinde deres erhvervslokaler, dels at BT leverer en bred vifte af tjenesteydelser på telekommunikationsmarkedet i direkte konkurrence med sagsøgeren for så vidt angår leje af højkapacitetskredsløb til kunderne.
- 47 Det skal følgelig fastslås, at BT og sagsøgeren er konkurrerende telekommunikationsoperatører på markedet for levering af specialiserede telekommunikationstjenester, og at sagsøgeren skal anses for en interesseret part som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF. På den baggrund skal det fastslås, at sagsøgeren har søgsmålskompetence i forhold til en anfægtelse af den anfægtede afgørelse, for så vidt som sagsøgeren med sit søgsmål tilsigter at beskytte sine processuelle rettigheder.
- 48 For det kan andet finder Retten hvad angår spørgsmålet, om sagsøgeren ud over sin søgsmålskompetence med henblik på at beskytte sine processuelle rettigheder med sit søgsmål kan bestride, at den anfægtede afgørelse er begrundet, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at selskabets stilling på markedet er væsentligt påvirket som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt ovenfor i præmis 37.
- 49 De andre argumenter, som sagsøgeren har fremført i den henseende, kan ikke anfægte konklusionen i denne doms præmis 48.
- 50 Sagsøgeren har i stævningen i det væsentlige gjort følgende gældende:
- Sagsøgeren er BT's, dvs. støttemodtagerens, konkurrent.
  - Sagsøgeren var det eneste telekommunikationsselskab, der fortsat deltog i udbuddet sammen med BT, indtil selskabet blev tvunget til at trække sig.
  - Sagsøgeren var det eneste telekommunikationsselskab, ud over den nuværende støttemodtager, der kunne modtage støtten.



- Under alle omstændigheder er sagsøgerens konkurrencemæssige stilling på markedet blevet væsentligt negativt påvirket som følge af støttetildelingen, eftersom udbuddet var et væsentligt projekt for selskabet.
  - Endvidere var sagsøgerens klage den eneste registrerede klage over den anmeldte støtte. I lighed med den sag, der lå til grund for Domstolens dom af 28. januar 1986, Cofaz m.fl. mod Kommissionen (sag 169/84, Sml. s. 391), er der tale om et supplerende grundlag for antagelse til realitetsbehandling.
- 51 Det skal i den forbindelse for det første bemærkes, at en virksomhed ikke udelukkende kan påberåbe sig sin egenskab af konkurrent i forhold til den støttemodtagende virksomhed, men endvidere skal godtgøre, at den, henset til omfanget af dens eventuelle deltagelse i proceduren og den grad, hvori dens stilling på markedet er blevet påvirket, befinder sig i en faktisk situation, der individualiserer den på lignende måde som en afgørelses adressat (jf. præmis 39 ovenfor).
- 52 I nærværende sag indgav sagsøgeren en klage til Kommissionen, som blev registreret den 21. oktober 2009. Som det fremgår af den anfægtede afgørelse som helhed, tager denne afgørelse endvidere hensyn til de oplysninger, der fremgår af denne klage, samt de oplysninger, som myndighederne i Det Forenede Kongerige afgav på Kommissionens anmodning, efter at sagsøgeren havde indgivet sin klage. Det skal således fastslås, at sagsøgeren rent faktisk spillede en rolle i afviklingen af den administrative procedure.
- 53 Det fremgår imidlertid af retspraksis, at det ikke af sagsøgerens deltagelse i den administrative procedure alene kan sluttes, at sagsøgeren har søgsmålskompetence. Sagsøgeren skal under alle omstændigheder godtgøre, at den anmeldte foranstaltning kunne påvirke selskabets stilling på markedet væsentligt (jf. i denne retning Domstolens dom af 22.11.2007, sag C-260/05 P, Sniace mod Kommissionen, Sml. I, s. 10005, præmis 60, og Rettens kendelse af 21.1.2011, sag T-54/07, Vtesse Networks mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 92).
- 54 For det andet følger det, som det allerede er fastslået, i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, ikke af dommen i sagen Cofaz m.fl. mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 50, at sagsøgerens indgivelse af en klage samt dennes deltagelse i den administrative procedure er tilstrækkeligt til at godtgøre, at denne er individuelt berørt af den anmeldte foranstaltning (jf. i denne retning kendelsen i sagen Vtesse Networks mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 53, præmis 93).
- 55 For det tredje skal det hvad angår sagsøgerens konstatering af, at selskabet var det eneste telekommunikationsselskab, der fortsat deltog i udbuddet, samt at det var det eneste selskab, der kunne modtage støtten, bemærkes, at denne konstatering må forkastes. Som bl.a. BT, Det Forenede Kongerige og Kommissionen har gjort gældende under retsmødet, var de to deltagere, der fortsat deltog i udbuddet, nemlig for det første BT og Babcock-konsortiet, som sagsøgeren ganske vist var en del af, og ikke BT og sagsøgeren. Endvidere fremgår det af sagsakterne og drøftelserne heraf under retsmødet, at sagsøgeren ikke var det eneste telekommunikationsselskab, der stadigvæk deltog, eftersom der blandt de øvrige medlemmer af Babcock-konsortiet bl.a. optrådte telekommunikationsselskaberne Surf Telecoms og Motorola Inc. Selv om det antages, at det er rigtigt, at disse to selskaber ikke ville få til opgave at bygge den fysiske infrastruktur, og at de ikke ville være de mest direkte berørte af den væsentligste del af udbuddet, således som sagsøgeren har gjort gældende, forholder det sig ikke desto mindre således, at disse to selskaber var berørt af den anfægtede afgørelse. Som sagsøgeren har anerkendt i bl.a. sine bemærkninger af 8. juli 2011, deltog Motorola i det trådløse netværk, og Surf Telecoms lejede fibre af sagsøgeren i forbindelse med Babcock-konsortiets bud. Det skal følgelig konkluderes, at sagsøgeren ikke er berørt på en måde, der adskiller selskabet individuelt fra de øvrige selskaber.

- 56 For det fjerde skal det bemærkes, at den blotte omstændighed, at den anfægtede afgørelse er egnet til at øve en vis indflydelse på de på det relevante marked herskende konkurrenceforhold, og at sagsøgeren på en eller anden måde konkurrerede med BT, ikke er tilstrækkeligt til at udgøre en væsentlig påvirkning af sagsøgeres konkurrencemæssige stilling. Sagsøgeren skal endvidere godtgøre omfanget af risikoen for selskabets stilling på markedet (jf. præmis 41 ovenfor).
- 57 Sagsøgeren har ikke godtgjort en sådan risiko. Selskabet har nemlig blot gjort gældende, at udbuddet udgjorde et væsentligt projekt for selskabet, skønt det påhvilede dette at anføre årsagerne til, at den anfægtede afgørelse kunne skade dets interesser ved væsentligt at påvirke dets stilling på det pågældende marked.
- 58 Det følger af ovenstående betragtninger, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at selskabets konkurrencemæssige stilling er blevet væsentligt påvirket af den anfægtede afgørelse.
- 59 På den baggrund skal det fastslås, for det første, at for så vidt som sagsøgeren er en interesseret part som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 1, litra h), i forordning nr. 659/1999, har selskabet søgsmålskompetence i forhold til den anfægtede afgørelse med henblik på at beskytte sine processuelle rettigheder, og, for det andet, at selskabet derimod ikke har søgsmålskompetence i forhold til den anfægtede afgørelse med henblik på at anfægte, at afgørelsen er begrundet.
- 60 Den omstændighed, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at den pågældende støtte har påvirket selskabets stilling på markedet i væsentlig omfang, er imidlertid ikke til hinder for, at sagsøgeren med henblik på at godtgøre, at Kommissionen burde have været i tvivl om den pågældende støttes forenelighed med det indre marked, og at dette kunne begrunde indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure i artikel 108, stk. 2, TEUF, fremfører argumenter vedrørende rigtigheden af Kommissionens vurdering, dog under forudsætning af, at mindst et af anbringenderne vedrører Kommissionens tilsidesættelse af dens forpligtelse til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.
- 61 Det skal først bemærkes, at det følger af retspraksis, at når en sagsøger har påberåbt sig en tilsidesættelse af sine processuelle rettigheder, fordi Kommissionen ikke har indledt den formelle undersøgelsesprocedure, kan sagsøgeren påberåbe sig ethvert anbringende, der kan godtgøre, at vurderingen af de oplysninger, Kommissionen rådede over under den indledende undersøgelse af den anmeldte foranstaltning, burde have rejst tvivl med hensyn til kvalificeringen af den anmeldte foranstaltning som statsstøtte og dens forenelighed med traktaten. Anvendelsen af sådanne argumenter kan dog ikke bevirke en ændring af sagsgenstanden eller betingelserne for at antage søgsmålet til realitetsbehandling. Den omstændighed, at der foreligger tvivl med hensyn til foranstaltningens forenelighed med det indre marked, er derimod netop det bevis, som kræves ført for at godtgøre, at Kommissionen var forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure (jf. Rettens dom af 10.7.2012, sag T-304/08, Smurfit Kappa Group mod Kommissionen, præmis 52 og den deri nævnte retspraksis, og af 16.9.2013, sag T-79/10, Colt Télécommunications France mod Kommissionen, præmis 84).
- 62 Dette bevis kan føres ud fra en række samstemmende indicier, idet tilstedeværelsen af tvivl skal søges i både omstændighederne for vedtagelsen af afgørelsen om ikke at gøre indsigelse og i dens indhold, idet de vurderinger, som Kommissionen har lagt vægt på i denne afgørelse, sammenstilles med de oplysninger, som Kommissionen rådede over, da den tog stilling til kvalificering af støtten og dennes forenelighed med det indre marked (jf. dommen i sagen 3F mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 42, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis). Sagsøgeren bærer bevisbyrden for eksistensen af en sådan tvivl (jf. Rettens dom af 15.3.2001, sag T 73/98, Prayon-Rupel mod Kommissionen, Sml. II, s. 867, præmis 49, og af 3.3.2010, sag T-36/06, Bundesverband deutscher Banken mod Kommissionen, Sml. II, s. 537, præmis 127, samt dommen i sagen Colt Télécommunications France mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 61, præmis 37).

63 Det skal endvidere bemærkes, at det følger af retspraksis, at for så vidt som sagsøgeren har fremsat et anbringende, hvormed denne tilsigter at forsvare sine processuelle rettigheder, kan Retten ikke kritiseres for at have taget hensyn til de argumenter, der er fremsat i andre anbringender i stævningen, hvorved sagsøgerne tilsigter at påvise, at Kommissionen burde have næret tvivl vedrørende de omtvistede foranstaltningers forenelighed med det indre marked (jf. i denne retning Domstolens dom af 24.5.2011, sag C-83/09 P, Kommissionen mod Kronoply og Kronotex, Sml. I, s. 4441, præmis 56-58, og af 22.9.2011, sag C-148/09 P, Belgien mod Deutsche Post og DHL International, Sml. I, s. 8573, præmis 64-66).

64 Det skal i lyset af den retspraksis, der er nævnt ovenfor i præmis 61-63, undersøges, om søgsmålets anbringender kan antages til realitetsbehandling.

Formaliteten ved de af sagsøgeren fremsatte anbringender under hensyn til dennes søgsmålskompetence

65 Det skal indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren er berettiget til at påberåbe sig det tredje anbringende i sin egenskab af interesseret part, eftersom selskabet med dette anbringende tilsigter at beskytte sine processuelle rettigheder.

66 Hvad angår det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den fandt, at der var blevet gennemført et offentligt, ikke-diskriminerende og konkurrencebaseret udbud, hvorimod den burde have fastslået, at der ikke længere var nogen konkurrence om udbuddet (første led), at BT's bud vedrørende anvendelsen af den eksisterende infrastruktur ligeledes var tilgængelig for alle bydende på forlangende (andet led), og at der samlet set var en positiv indvirkning på konkurrencen (tredje led).

67 Hvad angår det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at de faktiske omstændigheder beskrevet i stævningen godtgør, at der forelå et misbrug af en dominerende stilling som følge af sammenbundningen af infrastrukturen eller tjenesteydelserne, afvisningen af at give adgang til væsentlige ressourcer samt ved sammenpresning af marginerne, for så vidt som der blev tilbudt nogen form for adgang til BT's fibertjenester. Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at selv om Kommissionen, som det følger af 41. betragtning til den anfægtede afgørelse, klart fremhævede dette punkt, tillagde den det ikke betydning, om BT havde misbrugt sin dominerende stilling i strid med artikel 102 TEUF. Det er sagsøgerens opfattelse, at den anfægtede afgørelse således var i strid med artikel 102 TEUF, og at den vurdering af den anmeldte foranstaltningens indvirkning på konkurrencen, som fremgår af 69. og 70. betragtning til den anfægtede afgørelse, er mangelfuld, og at den anfægtede afgørelse dermed er ulovlig og ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF.

68 Som svar på den formalitetsindsigelse vedrørende det første og det andet anbringende, som BT har fremsat under den skriftlige forhandling, og som Kommissionen og Det Forenede Kongerige har fremsat under retsmødet, har sagsøgeren i sine bemærkninger af 8. juli 2011 gjort gældende, at dette argument var ubegrundet, eftersom det så bort fra dommen i sagen Kommissionen mod Kronoply og Kronotex, nævnt ovenfor i præmis 63. Parterne, med undtagelse af Republikken Polen og sagsøgeren, har, forespurgt af Retten herom som et led i en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse (jf. præmis 18 ovenfor), gjort gældende, at dommen i sagen Kommissionen mod Kronoply og Kronotex, nævnt ovenfor i præmis 63, bekræftede, at det første og det andet anbringende skulle afvises.

69 Det skal i den forbindelse fremhæves, at selv om det er korrekt, at dommen i sagen Kommissionen mod Kronoply og Kronotex, nævnt ovenfor i præmis 63, giver mulighed for at tage hensyn til argumenter vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt afgørelsen var begrundet, med henblik på at fastslå, om det er godtgjort, at der foreligger tvivl, der kan støtte et processuelt anbringende om manglende

indledning af den formelle undersøgelsesprocedure, skal det fastslås, at den konklusion, som sagsøgeren har udledt heraf, vedrørende det første og det andet anbringendes antagelse til realitetsbehandling ikke kan tiltrædes. Sagsøgerens argumentation fører nemlig til den konklusion, at sagsøgeren, når selskabet fremsætter et processuelt anbringende, kan påberåbe sig ethvert andet argument eller anbringende, der vedrører spørgsmålet om, hvorvidt den anfægtede afgørelse er begrundet, uden at dette imidlertid rejser et problem om antagelse til realitetsbehandling.

- 70 Der kan imidlertid ikke findes grundlag for en sådan betragtning i dommen i sagen Kommissionen mod Kronoply og Kronotex, nævnt ovenfor i præmis 63, som den er gentaget i Rettens og Domstolens senere praksis. Det følger nemlig udelukkende af denne dom, at det alene er muligt at tage hensyn til argumenter om realiteten, for så vidt som disse argumenter giver mulighed for at underbygge et anbringende om, at der foreligger tvivl, der kan begrunde indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure. Argumenterne skal imidlertid fastsættes med en ordlyd, der har en forbindelse til det forhold, der skal godtgøres, nemlig eksistensen af tvivl om foranstaltningens forenelighed med det indre marked.
- 71 Retten kan under nærværende sags omstændigheder følgelig kun tage hensyn til dette søgsmåls første og andet anbringende, for så vidt som de er støttet på argumenter, der tilsigter at godtgøre, at Kommissionen ikke overvandt den tvivl, som den var stillet over for under den indledende undersøgelse.
- 72 Det skal i den forbindelse fastslås, at sagsøgerens første og andet anbringende ikke indeholder noget argument, der tilsigter at godtgøre, at Kommissionen stødte på tvivl, der kunne begrunde indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure. Som BT, Det Forenede Kongerige og Kommissionen har bemærket i deres svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten, tilsigter disse anbringender nemlig udelukkende at anfægte rigtigheden af Kommissionens argumentation.
- 73 Sagsøgeren har som led i det første anbringende blot gjort gældende, at visse konstateringer i den anfægtede afgørelse udgør åbenbart urigtige vurderinger af de faktiske omstændigheder. Sagsøgeren har ikke forklaret, hvorledes de argumenter, der er påberåbt som led i det første anbringende, angiver, at der forelå tvivl, og så meget desto mindre, hvordan de åbenbare fejl, som selskabet har gjort gældende, påvirkede dets processuelle rettigheder. Det første anbringende tilsigter således på ingen måde at godtgøre, at omstændighederne var således, at Kommissionen var forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.
- 74 Hvad angår det andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 102 TEUF har sagsøgeren i sin stævning gjort gældende, at »den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 102 TEUF, [...] den vurdering af foranstaltningens indvirkning på konkurrencen, der fremgår af den anfægtede afgørelse (69. og 70. betragtning), er mangelfuld, og [...], den anfægtede afgørelse er dermed ugyldig og er ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 107, stk. 3, litra c), [TEUF]«. Som BT med føje har gjort gældende i sit svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten, har sagsøgeren påberåbt sig en tilsidesættelse af den primære ret snarere end en tilsidesættelse af sine processuelle rettigheder, hvilket klart henhører under realiteten og går ud over beskyttelsen af de processuelle rettigheder.
- 75 Det skal på baggrund heraf konkluderes, som Kommissionen, BT og Det Forenede Kongerige har gjort, at sagsøgeren med det første og det andet anbringende har anmodet Retten om at vurdere, om den anfægtede afgørelse er begrundet, for så vidt som den erklærede den pågældende støtte forenelig med det indre marked, men ikke med de påberåbte argumenter har tilsigtet effektivt at forsvare sine processuelle rettigheder i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF. Det tilkommer følgelig ikke Retten at fortolke disse anbringender – hvormed det udelukkende er den materielle rigtighed af den anfægtede afgørelse, der anfægtes – som anbringender, der reelt må opfattes som at have til formål at beskytte sagsøgerens processuelle rettigheder, idet en sådan fortolkning vil medføre en ændret afgrænsning af

sagens genstand (jf. i denne retning Domstolens dom af 29.11.2007, sag C-176/06 P, Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 25, og dommen i sagen Kommissionen mod Kronoply og Kronotex, nævnt ovenfor i præmis 63, præmis 55).

- 76 Det skal desuden tilføjes, at sagsøgerens bemærkninger af 8. juli 2011, hvorved selskabet gentagne gang har tilsigtet af omdanne de to første anbringender til processuelle anbringender, idet det har gjort gældende, at de afslører tvivl, som burde have ført til indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure, ikke ændrer denne konklusion.
- 77 Sagsøgeren kan nemlig ikke med føje som led i disse bemærkninger omkvalificere sit første og sit andet anbringende ved at gøre gældende, at de afslører, at der forelå tvivl, mens sagsøgeren som led i disse anbringender i stævningen ikke har påberåbt sig noget argument om, at der forelå tvivl, som var til hinder for, at den anfægtede afgørelse kunne vedtages uden at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.
- 78 Det skal fastslås, at sådanne argumenter, som sagsøgeren har fremsat for første gang i sine bemærkninger af 8. juli 2011, skal afvises. Det følger nemlig af procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), sammenholdt med procesreglementets artikel 48, stk. 2, at stævningen skal indeholde søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene, og at nye anbringender ikke må fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne. Dette er ikke tilfældet i nærværende sag.
- 79 På baggrund af de ovenstående betragtninger skal formalitetsindsigelsen tiltrædes for så vidt angår det første og det andet anbringende, og disse anbringender skal afvises.

#### *Realiteten*

- 80 Hvad angår det tredje anbringende, som sagsøgeren i sin egenskab af interesseret part er berettiget til at gøre gældende, skal det bemærkes, at det omfatter to forskellige klagepunkter. Sagsøgeren har for det første bestridt lovligheden af afgørelsen om ikke at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at retten til forsvar er tilsidesat, for så vidt som sagsøgeren ikke blev opfordret til at besvare de skriftlige bemærkninger, som Det Forenede Kongeriges myndigheder har fremsat vedrørende sagsøgerens klage.

#### Det tredje anbringendes første led

- 81 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte selskabets processuelle rettigheder ved ikke at indlede den formelle undersøgelsesprocedure som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF.
- 82 Som det er bemærket ovenfor i præmis 62, skal det fremhæves, at sagsøgeren bærer bevisbyrden for eksistensen af tvivl. Dette bevis kan fremlægges i form af en række samstemmende indicier vedrørende dels den indledende undersøgelses omstændigheder og varighed, dels den anfægtede afgørelses indhold.

#### – Indicierne vedrørende den indledende undersøgelse

- 83 Det skal bemærkes, at sagsøgeren, selv om det tredje anbringende i sit første led vedrører en tilsidesættelse af selskabets processuelle rettigheder som følge af den manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure, i sin stævning på ingen måde henviser til sådanne indicier. Det er først i sagsøgerens bemærkninger af 8. juli 2011, at selskabet for første gang har påberåbt sig omstændigheder vedrørende den indledende undersøgelse. Sagsøgeren har i det væsentlige gjort

gældende, at varigheden af den indledende undersøgelse samt udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og Det Forenede Kongeriges myndigheder udgør indicier på, at der foreligger tvivl, der kan begrunde indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure.

84 Disse argumenter vedrørende omstændighederne ved og varigheden af proceduren kan således ikke anses for en udvidelse af et anbringende, der, om end blot implicit, var blevet fremsat i stævningen.

85 Det skal følgelig fastslås, at disse argumenter, der er nye, skal afvises i henhold til artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement, hvorefter nye anbringender ikke må fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne. Dette er ikke tilfældet i nærværende sag.

– Indicierne vedrørende den anfægtede afgørelses indhold

86 Sagsøgeren har gjort følgende gældende i sin stævning:

»Den sammenfatning af de faktiske omstændigheder, der fremgår [af stævningen], og de to første anbringender antyder, at støtten i det mindste ved første øjekast er uforenelig med det indre marked. Under disse omstændigheder er det ulovligt, at det i den anfægtede afgørelse blev besluttet ikke at indlede en fuldstændig undersøgelse i henhold til artikel 108, stk. 2, [TEUF] og/eller at afslutte undersøgelsen i henhold til artikel 108, stk. 3, [TEUF].«

87 Det skal bemærkes, at sagsøgeren blot har henvist til de faktiske omstændigheder, der er redegjort for som led i stævningen, og til den argumentation, selskabet fremførte som led i det første og det andet anbringende, for at gøre gældende, at Kommissionen skulle have indledt den formelle undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har imidlertid ikke præciseret, hvordan disse faktiske omstændigheder og denne argumentation afslører tvivl, der kunne begrunde indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure.

88 Som det allerede er bemærket ovenfor i præmis 61, kan sagsøgeren ganske vist, når selskabet har påberåbt sig en tilsidesættelse af sine processuelle rettigheder, fordi Kommissionen ikke har indledt den formelle undersøgelsesprocedure, påberåbe sig ethvert anbringende, der kan godtgøre, at vurderingen af de oplysninger, Kommissionen rådede over under den indledende undersøgelse af den anmeldte foranstaltning, burde have rejst tvivl med hensyn til kvalificeringen af den anmeldte foranstaltning som statsstøtte og dens forenelighed med traktaten.

89 Det følger imidlertid af disse henvisninger til retspraksis, at det tilkommer sagsøgeren at identificere indicierne vedrørende den anfægtede afgørelses indhold for at godtgøre, at der foreligger tvivl (jf. i denne retning dommen i sagen Prayon-Rupelen mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 62, præmis 49). Når sagsøgeren som i nærværende sag blot henviser til de argumenter, der er fremført som led i et andet anbringende, tilkommer det endvidere denne præcist at identificere de af de under dette anbringende fremførte argumenter, der ifølge sagsøgeren kan godtgøre, at der forelå en sådan tvivl.

90 I nærværende sag har sagsøgeren til støtte for det tredje anbringendes første led blot henvist til den sammenfatning af de faktiske omstændigheder, der fremgår af stævningen, og argumentationen vedrørende de første to anbringender. Denne uklare og på ingen måde underbyggede henvisning giver ikke Retten mulighed for at identificere de præcise forhold, der er rejst som led i det første og det andet anbringende, og som ifølge sagsøgeren godtgør, at der forelå tvivl, og at det tredje anbringende var begrundet.

91 Følgelig skal det tredje anbringendes første led forkastes.

Det tredje anbringendes andet led

- 92 Sagsøgeren har til støtte for det andet led gjort gældende, at den anfægtede afgørelse afsluttede Kommissionens undersøgelse, eftersom Kommissionen havde modtaget tilstrækkelige forsikringer fra Det Forenede Kongeriges myndigheder om, at klagen var ubegrundet. Sagsøgeren har under disse omstændigheder gjort gældende, at det mindste formkrav var i hvert fald at meddele selskabet disse myndigheders svar i dets egenskab af klager.
- 93 Det skal bemærkes, at sagsøgeren med dette argument i det væsentlige har gjort gældende, at selskabet uafhængigt af den beskyttelse af de processuelle rettigheder, som det nyder i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, skulle have haft lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger til de oplysninger, som Det Forenede Kongeriges myndigheder havde fremlagt. Dette argument må forkastes.
- 94 Det skal for det første fremhæves, at forpligtelsen til at opfordre de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger opstår med vedtagelsen af afgørelsen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, hvis formål er at give Kommissionen mulighed for at få fuldstændige oplysninger om samtlige sagens forhold.
- 95 Det skal herefter, som Kommissionen med føje har gjort gældende, bemærkes, at proceduren for kontrol med statsstøtte efter sin generelle opbygning er en procedure, der iværksættes mod den medlemsstat, der i henhold til sine fællesskabsforpligtelser er ansvarlig for ydelsen af støtten. Under denne procedure har andre interesserede parter end den pågældende medlemsstat i det væsentlige en rolle som leverandører af oplysninger til Kommissionen, og de kan i den forbindelse ikke selv forlange en kontradiktorisk drøftelse med Kommissionen svarende til den, der tilbydes den pågældende medlemsstat. Andre interesserede parter end den berørte medlemsstat har kun ret til at blive inddraget i den administrative procedure, i det omfang det må anses for formålstjenligt under hensyn til sagens konkrete omstændigheder (jf. i denne retning Rettens dom af 26.6.2008, sag T-442/03, SIC mod Kommissionen, Sml. II, s. 1161, præmis 222, og af 1.7.2010, sag T-62/08, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni mod Kommissionen, Sml. II, s. 3229, præmis 161 og 162).
- 96 Det skal endvidere bemærkes, at EU-rettens almindelige retsgrundsætninger som retten til at blive hørt eller princippet om god forvaltningskik ikke indeholder grundlag for EU's retsinstanser til at udvide de processuelle rettigheder, som ifølge traktaten og afledt ret tilkommer de interesserede parter under en procedure om kontrol med statsstøtte. Den omstændighed, at sagsøgeren har søgsmålskompetence i forhold til den anfægtede afgørelse, giver heller ikke selskabet sådanne rettigheder (jf. i denne retning dommen i sagen ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 95, præmis 167).
- 97 Det følger heraf, at det tredje anbringendes andet led skal forkastes.
- 98 Eftersom ingen af de argumenter, der er påberåbt som led i det tredje anbringende, kan godtgøre, at der forelå tvivl, som pålagde Kommissionen at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, skal det tredje anbringende forkastes, ligesom Kommissionen bør frifindes i det hele.

### **Sagens omkostninger**

- 99 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale Kommissionens og BT's omkostninger i overensstemmelse med deres påstande herom. I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer medlemsstater, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Det følger heraf, at Republikken Polen og Det Forenede Kongerige skal bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Niende Afdeling):

- 1) **Europa-Kommissionen frifindes.**
- 2) **Vtesse Networks Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens og British Telecommunications plc's omkostninger.**
- 3) **Republikken Polen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 5. november 2014.

Underskrifter



## Indhold

|   |    |
|---|----|
| Sagens baggrund .....   | 2  |
| Den administrative procedure .....  | 2  |
| Den anfægtede afgørelse .....   | 3  |
| Retsforhandlinger og parternes påstande .....   | 4  |
| Retlige bemærkninger .....  | 5  |
| Formaliteten .....  | 5  |
| Stævningens overensstemmelse med procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c) .....                    | 5  |
| Sagsøgerens søgsmålskompetence i forhold til anfægtelsen af den anfægtede afgørelse .....                 | 6  |
| Formaliteten ved de af sagsøgeren fremsatte anbringender under hensyn til dennes søgsmålskompetence ..... | 11 |
| Realiteten .....  | 13 |
| Det tredje anbringendes første led .....  | 13 |
| – Indicierne vedrørende den indledende undersøgelse .....   | 13 |
| – Indicierne vedrørende den anfægtede afgørelses indhold .....  | 14 |
| Det tredje anbringendes andet led .....   | 15 |
| Sagens omkostninger .....   | 15 |